

poczatek tekstu

[Przewodniczący 00:00:03.108]

Wyrokiem z dnia 1 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi -Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. przeciwko R. S., R. K. i W. S. o zapłatę, zasądził solidarnie od pozwanych R. S., R. K. i W. S. na rzecz powodowej Spółdzielni Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 3.800 złotych 43 grosze z maksymalnymi odsetkami od 31 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty. Umorzył postępowanie w pozostałej części oraz zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 645 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. I powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach, otóż w świetle ostatecznego stanowiska pozwanych spór miał wyłącznie charakter prawny i dotyczył jedynie tego, czy po śmierci spadkodawczyni powód miał prawo naliczać odsetki karne zgodnie z umową. Tym samym okoliczności faktyczne należało uznać za niesporne. W najistotniejszym zakresie kształtowały się one w ten sposób, że K. S. pożyczyła od strony powodowej kwotę 4.100 złotych, które wypłacono 13 stycznia 2009 roku. Uzgodniono, że odsetki za opóźnienie będą pobierane w wysokości odsetek maksymalnych. P. zmarła 24 maja 2010 roku nie spłaciwszy zadłużenia. Wysokość niespłaconego kapitału to kwota 2.503 złotych i 98 groszy. Odsetki naliczane według stopy maksymalnej to kwota 1.285 złotych i 67 groszy na dzień wniesienia pozwu, dochodzi do tego kwota 10 tysięcy 70, 10 złotych 78 groszy odsetek od pożyczki. R. S., R. K. i W. S. są spadkobiercami pożyczkobiorczyni. I w oparciu o te ustalenia Sąd Rejonowy zważył, co następuje. Otóż przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, albo rzeczy oznaczonych tylko, co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić taką samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej, jakości. Pożyczka może być umową odpłatną, jeżeli strony tak postanowią w ramach zasady swobody umów, a mianowicie art. 720 Kodeksu Cywilnego i art. 353 z indeksem 1 Kodeksu Cywilnego. Dalej Sąd zważył, że prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób, a to w oparciu o art. 922 paragraf 1 Kodeksu Cywilnego. Nie należy on do spadku prawa i obowiązki zmarłego ściśle związane z jego osobą jak również prawa, które z chwilą jego śmierci przechodzą na oznaczone osoby niezależnie od tego, czy są one spadkobiercami art. 922 paragraf 2 Kodeksu Cywilnego. Wreszcie Sąd zważył, że do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe, a to w oparciu o art. 1034 paragraf 1 Kodeksu Cywilnego. W oparciu o te przepisy Sąd zważył dalej, że przede wszystkim pozwani nie kwestionują, że spadkodawczyni zobowiązana była do zapłaty odsetek maksymalnych, jako odsetek karnych za opóźnienie, tym samym po stronie spadkodawczyni powstał obowiązek majątkowy zapłaty odsetek maksymalnych od zaległego kapitału pożyczki. W tym stanie doszło też do otwarcia spadku i jak zważył Sąd obowiązek ten ma ściś..., nie ma ściśle osobistego charakteru, nie przechodzi również na inne osoby niezależnie od spadkobrania, w tej, zatem sytuacji obowiązek ten przeszedł na spadkobierców i mają oni obowiązek uiszczać odsetki za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych aż do spłaty kwoty zaległego kapitału w oparciu o art. 922 paragraf 1 Kodeksu Cywilnego. Sąd zważył również, że pozwani nie kwestionowali matematycznej poprawności naliczeń ani ich zasady, podnosili jedynie, że w ich przekonaniu z chwilą śmierci spadkodawczyni powinni być zobowiązani jedynie do spłaty kapitału, a nie odsetek karnych jak to wynikało z umowy, a jeżeli już, to ewentualnie odsetek ustawowych a nie odsetek umownych w wysokości karnych. Apelację od przedmiotowego orzeczenia złożyli pozwani, mimo, że będąc reprezentowanymi przez profesjonalnego pełnomocnika, złożyli ją osobiście i zaskarżyli wyrok w punkcie pierwszym w części dotyczącej zasądzenia maksymalnych odsetek od dnia 31 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty i w tym zakresie zaskarżonemu wyrokowi zarzucili: naruszenie przepisu art. 203 paragraf 1 Kodeksu Postępowania Cywilnego w związku z art. 321 paragraf 1 Kodeksu Cywilnego poprzez zasądzenie maksymalnych odsetek ponad żądanie pozwu. Naruszenie przepisu art. 233 paragraf 1 k.p.c., poprzez dowolne przyjęcie i zasadne jest naliczenie od kwoty głównej kapitału odsetek maksymalnych po śmierci pożyczkobiorcy. I w oparciu o te zarzuty wnieśli o zmianę wyroku poprzez zasądzenie solidarnie od pozwanych od kwoty 3.800 złotych 43 grosze odsetek ustawowych od dnia 31 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty, a nie odsetek umownych. Sąd O..., w odpowiedzi na apelację strona powodowa wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja okazała się w całości bezzasadna. Pozwani w skardze apelacyjnej wskazywali na dwa zarzuty a mianowicie: orzeczenie ponad żądanie pozwu poprzez zasądzenie odsetek maksymalnych, podczas, gdy według pozwanych powinny być to odsetki

ustawowe, jednakże zarzut ten okazał całkowicie bezzasadny. Rzeczywiście pismem procesowym z dnia 21 maja 2014 roku strona powodowa ograniczyła powództwo, jednakże ograniczyła je jedynie w zakresie dochodzonej pierwotnie kwoty głównej a wówczas była to kwota 4.016 złotych, natomiast popierając w pozostałej części, czyli co do kwoty 3.800 złotych 43 grosze powództwo wyraźnie wносиła o zasądzenie odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 31 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty. A zatem w żaden sposób nie można zgodzić się z zarzutem apelujących, iż Sąd wyrokował w tej sprawie ponad żądania albowiem zarówno w pozwie jak i w piśmie ograniczającym powództwo wskazywano na odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, a zatem w wysokości odsetek maksymalnych. Rzeczywiście w części wstępnej uzasadnienia wyroku Sądu I instancji, kiedy Sąd I instancji prezentował stanowiska stron, wskazał, iż po zmianie i ograniczeniu powództwa, strona powodowa ograniczyła powództwo do kwoty 3.800 złotych 43 grosze z ustawowymi odsetkami od dnia 31 sierpnia do dnia zapłaty zrzekając się roszczenia w pozostałej części, jednakże ewidentnie jest to oczywista omyłka pisarska w części wstępnej pisemnego uzasadnienia Sądu I instancji, albowiem z pisma, w którym strona powodowa ogranicza powództwo nie wynika, aby nastąpiło również jego ograniczenie, co do odsetek i żądanie odsetek ustawowych, nadal są potwierdzone odsetki z żądania pozwu w wysokości odsetek maksymalnych. Niezasadny okazał się również drugi z zarzutów skargi apelacyjnej, a mianowicie, że Sąd dowolnie przyjął, iż zasadne jest naliczanie odsetek od kwoty kapitału głównego, odsetek maksymalnych po śmierci spadkodawcy. Otóż jak słusznie i zasadnie wywodzi Sąd Rejonowy na podstawie art. 922 paragraf 1 Kodeksu Cywilnego, na spadkobierców zmarłych pożyczkobiorczyni przeszły wszelkie prawa i zobowiązania, która ta, które te zaciągnęła za swojego życia. Zgodnie z umową, którą zawarła pożyczkobiorczyni, była zobowiązania w przypadku opóźnienia się ze spłatą kapitału do zapłaty odsetek maksymalnych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, i w takim kształcie z chwilą otwarcia spadku zobowiązanie to przeszło na jej spadkobierców a pozwanych w niniejszej sprawie. W tej sytuacji zarzut ten również okazał się całkowicie bezzasadny. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 Kodeksu Postępowania Cywilnego oddalił apelację, jako bezzasadną. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania apelacyjnego a to w oparciu o art. 98 Kodeksu Postępowania Cywilnego w związku z art. 391 paragraf, 391 Kodeksu Postępowania Cywilnego, koszty te obejmują jedynie koszty wynagrodzenia pełnomocnika strony powodowej i zostały zasądzone w wysokości 300 złotych według norm przepisanych. (...)